

Betryggelse i forskellige Retninger, hvad Fagprøverne vilde bidrage til. Er det ikke urimeligt, at vi i de sidste Aar have indført Eksamen for Kedelpassere og Fyrbødere, samtidig med, at der ikke forlanges noget Bevis for, at den Mand, der bygger Kedelen er i Stand til at udføre sit Arbejde? Og er det uden Betydning for Samfundet, at have nogen Garanti for, at den Mand, der skal opføre vore Huse og bygge vore Maskiner, virkelig har lært det? Det vilde dog sikkert bidrage til at skaffe mere stabile Forretningsforhold, om der var en saadan Garanti.

Alt i alt kan der til Fordel for Fagprøverne siges ikke saa lidt ud over det, jeg her har nævnt. Mod dem kan kun siges dette, vi tro ikke, de hjælpe, de ville i Virkeligheden ikke hindre nogen i den fri Benyttelse af Retten til at ernære sig. Vi se da ogsaa, at Kommissionens Mindretal, med hvis Udtalelser det ærede Medlem (Oct. Hansen) var saa fornøjet, i Grunden ikke har fundet, at der var saa meget at sige imod dem, det er kun et enkelt Punkt, det fremhæver som afgørende for, at det ikke kan gaa med. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse et Par Linier. Mindretallet siger, at det erkender, at der i Haandværkerstanden er saa temmelig Enighed om Duelighedsprøvernes Vigtighed — det var den første Erkendelse. Det erkender dernæst, at Samfundet intet kan have at indvende mod, at Haandværkerne selv paalægge sig den Byrde, der er forbunden med at gøre Prøvens Aflæggelse til Betingelse for Næringsadkomst. Endelig siger Mindretallet, at det i og for sig er unaturligt, at Lærlingeloven af 1889, der dog tilsigter at fremme unge Menneskers Oplærelse i Haandværksfagene, tillader Personer, som ikke selv have godtgjort deres Dygtighed i de paagældende Fag, at befatte sig med en saadan Oplærelse. Det er altsaa ogsaa en Grund, der taler for at indføre obligatoriske Fagprøver. Naar allerede det ærede Mindretal er gaaet med til at indrømme disse tre vigtige Punkter, synes jeg, det er dog ikke saa rent galt at indføre Fagprøver, som det er antydet af ærede Medlemmer. Hovedpunktet, Mindretallet anfører imod dem, er, at man tror, at Forlangendet om saadanne Prøver bliver en Indskrænkning i den nu over en Menneskealder anerkendte fri og lige Adgang til Erhverv, og efter Mindretallets Formening maa det paavises, at der er afgørende Grunde til at indføre en saadan Indskrænkning. Det er altsaa, fordi Mindretallet tror, at de ere en Ind-

skrænkning i den personlige Frihed, at det ikke er gaaet med til de tvungne Fagprøver. Men Forholdet er dog det, som anført, at vi endogsaa se, at Svendeorganisationerne allerede nu begynde at fordre som Betingelse for Adgang til dem, at der er aflagt Svendeprøver. Jeg kan nævne, at i de større Fag, som Bygningsfagene, Blikkenslagerfaget, ja, mange andre her i Kjøbenhavn og de større Provinsbyer, optages ingen i Organisationerne uden aflagt Svendeprøve. De paagældende maa altsaa dog tro, at denne har nogen Betydning til at hindre rene Fuskere, som de kalde det, i at komme ind i Fagene; Standsfølelsen, Æresfølelsen er ogsaa noget medvirkende dertil. Endelig have vi set, at forskellige Fag, — jeg skal nævne Blikkenslagerfaget her i Kjøbenhavn, tror jeg, det er —, have vedtaget, at ingen Mester af Faget maa antage Svende, uden at de ere optagne i Svendeorganisationerne, og omvendt gælder det, at ingen Svend maa tage Arbejde uden hos de Mestre, der ere i Organisationerne. Dette maa dog være en Tendens netop i den Retning, som det foreslaas, at Lovgivningen skal sætte sit Stempel paa. Der er jo i Organisationerne, som der ogsaa i Gaar antydedes af et æret Medlem her fra Kjøbenhavn (Andersen), selvfølgelig Muligheder til Stede for at kunne skabe nogle af de Betingelser, som her ere fremsatte i Lovforslaget. Naar man har ønsket gennem Lovgivningen at faa et Stempel derpaa, har det vel ogsaa været, fordi man var ængstelig for, at Organisationerne ad Frivillighedens Vej skulde medføre Ulykker, der for Samfundet maaske vare mindre behagelige. Thi det at blive tvungen til at gaa frivillig med have vi paa andre Omraader set ikke altid er saa behageligt. Og naar der ikke anvises andre Veje, naar der ikke gives nogen som helst Rettigheder hverken i den ene eller anden Form, kan man heller ikke forlange, at der fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side skal gøres noget for at skabe Organisationerne stærke.

Der er i det forelagte Lovforslag ogsaa andre Punkter, som ere af afgørende Betydning for Fremgangen af Haandværk og Industri. Vi kunne sige, at det griber ind i Handelsvirksomheden med det samme ved Paragrafferne om Marskandiserhandel og Auktionsnæring. Naar man ved, hvorledes Marskandiserforretningerne, som oprindeligt vare baserede paa at forhandle brugte Sager, have grebet om sig her i Kjøbenhavn og alle Provinsbyer, hvorledes de nu forene næsten alle Haandværksbrug,